

[Kaj Hansen]

store og hele kun bliver erhvervsmæssige renter, som er fradragsberettiget.

Jeg synes også, at forslaget her giver anledning til – og det synes jeg er en god ting – at vi kan få afklaret nogle spørgsmål i skatte- og afgiftsudvalget omkring disse problemer. Vi er som sagt tilhængere af en afvikling af fradragene, men vil selvfølgelig i forhold til den nuværende skattelovgivning tiltræde, at de ligningsmæssige fradrag skal have samme værdi for alle uanset indkomsten. I den behandling af forslaget, vi skal have i skatte- og afgiftsudvalget, bliver vi nok nødt til at abstrahere lidt fra, hvilken regering vi har, og så regne med, at noget af det grundlæggende arbejde, vi får lavet her omkring en skattepolitik, nok først bliver gennemført, når vi får fjernet SV-regeringen.

Arne Bjerregaard (KrF):

Jeg er da helt enig i, at der ikke er store muligheder for private lovforslag med den nuværende regering. Vi må klart se i øjnene, at vi kan fremlægge, hvad vi vil, og måske tro, at det eventuelt, hvis det ikke kan blive vedtaget, kan give regeringen nogle konstruktive tanker at bygge videre på, men jeg tror nok, at vi også dér tager fejl. Man skal ikke forvente det umulige.

Med hensyn til de radikales forslag her må jeg sige, at der er visse positive elementer i det, bl. a. en beregning af skat af bruttoindtægter. Vi har altid været indforstået med, at det må være fremtidens skattesystem, men så skulle man have taget skridtet fuldt ud og fjernet alle fradragene, men det skal jeg komme tilbage til senere.

Jeg er nødt til over for hr. Bernhard Baunsgaard nok en gang at fremføre vore principper med hensyn til en ny indkomstskat.

Jeg må nødvendigvis sige, at vi stadig væk i vores skattepolitik, socialpolitik osv. må fastholde, at familien er en enhed bestående af to selvstændige og ligeberettigede individer, og hvorledes de ønsker at fordele deres indtjening, bør være samfundet uvedkommende. Lad mig sige det klart, at vores opfattelse er den, at familien faktisk er som mursten i en bygning, og vil man ikke lovgivningsmæssigt tilgodese disse mursten, smuldrer de simpelt hen, og så falder bygningen sammen. Det kan man lige så godt er-

kende. Både ud fra en sociologisk betragtning og ud fra en historisk betragtning vil man nødvendigvis komme til den konklusion.

Det, vi mener, er, at vi vil friheden, vi vil ikke være med til at bestemme, hvorledes folk skal indrette deres tilværelse i familien. Vi skal ikke herindefra bestemme, om de skal være heltidsbeskæftigede, om de skal være ude begge to eller den ene skal være hjemme eller de skal være halvdagsbeskæftigede begge to. Det må de selv vælge, men forslaget her forstærker kun de tendenser, der er i den nuværende lovgivning, til at bestemme, hvorledes familiens arbejdsmæssige og indtægtsmæssige fordeling skal være.

Lad mig sige det nok en gang til forståelse for hr. Bernhard Baunsgaard, at den familie, hvor den ene er udearbejdende, vil blive ramt af den nugældende lovgivning, men den har dog en fordel af fradragsreglen. Ved at ændre fradragsreglen vil den familie, hvor den ene er udearbejdende, få en skærpet beskatning i forhold til nu. Tager vi f. eks. en familie, hvor begge er udearbejdende, og som når til proportionalstrækket, altså 280.000 kr., skal den efter hr. Bernhard Baunsgaards forslag betale 104.000 kr. i skat. En familie, hvor kun den ene er udearbejdende, men som har den samme indtjening, skal betale 144.000 kr. i skat. Det vil sige, at en familie, hvor den ene sørger for hele indtjeningen, skal betale 40.000 mere. Det er ikke en familievenlig politik. Hvis der nu er to børn i vuggestuealderen i familien – det har jeg også sagt før – yder samfundet, til den familie, hvor de begge er udearbejdende, 80.000 kr. eller mere. Det vil sige, at af den familie, hvor begge er udearbejdende, får samfundet først 104.000 kr. i skat, men så yder samfundet 80.000 kr. Det vil sige, at den familie reelt til samfundshusholdningen kun betaler 24.000 kr., medens den anden familie stadig væk må betale sine 144.000 kr., dvs. en forskel på 120.000 kr. Og det kalder hr. Bernhard Baunsgaard retfærdighed over for familien. Jeg kan ikke se retfærdigheden. Selvfølgelig kan man tage andre eksempler frem, men det varer ikke længe, før formanden tænder lampen.

Vi ønsker ingenlunde at fremme en lovgivning, der favoriserer et bestemt familiemønster. Det stemmer ikke med vores frihedsprincipper. Vi ønsker frihed til at vælge, og